
Rapai Ágnes

ARCPOÉTIKA

Versek készülő karikatúrakötetemből

Balla Zsófia-san

Túrd föl az inged ujját
mint nagyanyád is tette
csurran a nap a vékán
ténta csupasz papíron
és éhes egerészölyv
pörren dagasztó kendőd
hinta bele lisztet bátran
ésszerűen kovászt is
fröcsköljön a víz és sót
szórj bele aztán dolgozz
a homlok hegyhát gyöngyös
hajnali párás erdők
illata fecserészget
mint precíziós műszer
oly kiszámítható légy
és még olyan játékos
mint a fölkenet természet

Utassysan

Ökölbe szorított télben élek,
Kedvesem véled sohase félek,
Ökölbe szorított télben élek.

Csikorog, süvít a hatvan évem,
Napocska süss föl, te vagy a fényem,
Csikorog, süvít a hatvan évem.

A hold a vállamon, döng a léptem,
Úgy megyek hozzád, havas a térdem,
Napocska süss föl, te vagy a fényem.

Takács Zsuzsá-san

Mikor elkeseredésemben elővettem a
papír zsebkendőmet, ahelyett, hogy
kinyitottam volna a gázt,

vagy mérget csepegtettem volna
a kávémba, esetleg legurultam
volna a lépcsőn,

és kitörtem volna a nyakamat,
álomban meggytől véres ujjakkal
végigtapogattam az összes

fényképedet, kerestem gézt, hogy
átkötözzem a sebeidet,
feltúrtam az egész lakást miattad,

szerelmem, igen, ezt mondanám,
ha itt lennél,
és még kijönne hang a torkomon.

Balogh Tamás

ÖRLEY ISTVÁN „ISKOLÁ”-JA

„Előkerült” az ANDRIS

*„Nincs Ottlik-rejtély.”
(Esterházy Péter)*

Örley István halála után írta Cs. Szabó László, hogy Örley „*fiókja tele volt félbehagyott kéziratokkal, harminc oldal egy nagy lírikusunkról*, regénytöredék egy gyötrelmes szerelemről, jegyzetek Kosztolányiról, akiért rajongott, de könnyűnek talált s áhítattal meg akart inteni a síron túl”.¹ A visszaemlékező napi kapcsolatban állt az íróval, munkatársak voltak a Magyar Rádióban és pályatársak az irodalomban, tudott-tudhatott Örley minden tervezett, formálódó és kész írásáról. Beszélte egy készülő regényről, de az egy „*gyötrelmes szerelem*”-ről szólt volna, amely nem lehetett az ISKOLA – vagy akármilyen címet viselt is volna az Örley-változat. Cs. Szabó írása 1946-ban jelent meg, a TOVÁBB-ÉLŐK meg nem jelenése előtt három, az ISKOLA előtt tizenhárom évvel. Ha elfogadjuk, hogy Örley nem írt ilyen regényt, a (társ)szerzőségi vita ki sem alakulhatott volna.

Valamiért mégis felmerült a lehetőség: talán mégsem csak Ottlik mondatai olvas-